

Een hangplek als

Hangjongeren houden niet van gemeentelijke hangplekken. Liever ontwerpen ze zelf een combinatie van sport en hangnatuur. „Een snuffe groen te midden van al het stadsgeweld.”

Door onze redacteur
ARJEN SCHREUDER

NIJMEGEN, 13 JUNI. Wat is de ideale hangplek voor jongeren? Niet het bushokjesachtige bouwsel dat veel gemeenten doorgaans ver van de bewoonde wereld neerzetten. „Hopeloze bouwsels”, zegt Thomas van Slobbe. „De inrichting bevestigt het idee dat de lastige jeugd van tegenwoordig een verloren generatie is, en dat hangplekken broeinesten van vandalisme en zelfs terrorisme zijn.”

Het kan anders, zo bewijst Van Slobbe, directeur van de Stichting wAarde uit Nijmegen, die de afgelopen drie maanden onderzoek heeft verricht naar de ideale hangplek. Tien weken kregen leerlingen van de vijfde vwo-klas op een middelbare school in Nijmegen de kans om na te denken over een mooie hangplek in het spanningsveld tussen natuur en samenleving, „tussen weldadig groen en

stadsbeton”, aldus een boekje over het project. „De plekken moeten er niet alleen voor zorgen dat jongeren een fijne plek hebben om elkaar te ontmoeten, maar moeten tegelijkertijd zorgen voor een snuffe groen te midden van al het stadsgeweld – een frisse oase, een relaxplek.”

Vorige week werden in het stadhuis van Nijmegen de resultaten van het project hangplekken getoond. Maud Gemmeke en Mar-lous Goeman uit de vijfde klas vwo van de Nijmeegse Scholengemeenschap Groenewoud ontwierpen een alternatief voor het „saai” binnenplein van hun school. Mar-lous: „Het is een pleintje met alleen tegels en aan de randen wat halfverdorpe struiken.” Op een maquette hebben ze een hoekbank neergezet. „Om te kletsen.” Er is een kuil met gras te zien. Er liggen boomstronken. Er staan drie grote kunstbloemen om in uit te rusten. En voor de skaters hebben ze een halfpipe geplaatst, met een brede rand om op te zitten. „Een plek waar je jezelf kunt zijn”, zegt Maud.

Het cliché wil dat hangjongeren opgaan in een hinderlijke wereld van luide radio's en knetterende brommers en in het algemeen vreemd zijn van de natuur. Ze zijn immers opgegroeid met afstands-

een weldadige oase

bediening, magnetronmaaltijd en mobieltje? Niets is minder waar, stelt Annick de Witt, die het project hangplekken leidde. „Hoewel deze jongeren gulzig de mogelijkheden en vibraties van het stedelijke, moderne leven omhelzen, zijn zij nagenoeg unaniem in het belang en de waarde die zij toekennen aan natuur”, zei ze onlangs in een lezing. „Natuur wordt door hen geassocieerd met schoonheid, ontspanning en gezondheid en mag bij de vormgeving van de ideale 'relaxplek' dus absoluut niet ontbreken.”

Annick de Witt deed onderzoek in opdracht van het ministerie van LNV naar jongeren en natuur. Daaruit bleek, zegt zij, dat kinderen en jongeren een grote behoefte aan natuur hebben. Jongeren zeggen in de natuur „rust te vinden om na te denken” en ook „zintuiglijk te genieten”. Conclusie van het onderzoek: „Een culturele herontdekking en herwaardering van natuur – als bron van rust en ontspanning, geestelijke en lichamelijke weerbaarheid, persoonlijke groei en betekenisverlening – zou een bijdrage kunnen leveren aan uiteenlopende sociale problemen.”

De Nijmeegse hangplekken laten zien wat jongeren aanspreekt. We zien trapveldjes, skatebanen en

basketbalveldjes met daarnaast veel hanggroen om in te chillen en relaxen. „Wij willen sportief hangen”, schrijven Olaf en Maarten bij hun ontwerp. Een van de opvallendste ontwerpen is die van een aantal bomen en palen waartussen letterlijk gehangen kan worden, in hangmatten. „Een hangplek moet relaxed zijn, maar toch ook weer niet saai”, aldus Laura, Margot en Marcella.

Misschien nog belangrijker dan de inrichting zelf is dat de jongeren serieus worden genomen, dat de ontwerpen worden uitgevoerd. „Wat jongeren erg belangrijk vinden, is betrokkenheid. Ze hebben zelf het gevoel dat ze overlast veroorzaken en nergens welkom zijn en willen dat graag veranderen. Ze denken dat te kunnen bereiken door middel van betrokkenheid en inspraak”, aldus de natuurorganisatie stichting wAarde. Het moet hun eigen hangplek zijn, dat verkleint ook de kans op vernielingen van die plek. „Kunt u beloven dat er hangplekken komen die helemaal naar inzichten van de jongeren worden ingericht? Dat de gemeente er niets aan zal veranderen?” zo vraagt Thomas van Slobbe tijdens de presentatie aan een twintigtal Nijmeegse raadsleden. Ja, beloven die, ze zullen zich er sterk voor maken. Na Nijmegen moeten andere steden volgen.